

παρών

παρών, -ούσα, -όν, επίθ. [<αρχ. παρών, μτχ. του ρ. πάρειμι]. **1.** που είναι εδώ, μαζί μας, που παρευρίσκεται, που παρίσταται: «όλοι οι μαθητές είναι παρόντες || όλοι του συμβουλίου ήταν παρόντες στη συγκέντρωση». (Λαϊκό τραγούδι: *απών στην αγγαρεία, παρών στο φαγητό, μηδέν στη θεωρία και χρόνια στο στρατό*). **2.** το ουδ. ως ουσ. **το παρόν** (βλ. λ.). **3.** ως επιφών. **παρών!** είμαι εδώ, παρευρίσκομαι, παρίσταμαι·

- *βρίσκεται πανταχού παρών*, βλ. φρ. *είναι πανταχού παρών*·

- *δίνω (το) παρόν*, **α.** παρευρίσκομαι κάπου, συμμετέχω: «περιμένουμε να έρθει και ο τάδε, αλλά δεν έδωσε ακόμη το παρόν || οι πιο πολλοί έδωσαν το παρόν στη συγκέντρωση του κόμματος». **β.** παρουσιάζομαι υποχρεωτικά κάπου: «είναι έξω μ' αναστολή κι είναι υποχρεωμένος να δίνει παρόν στο αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς του δυο φορές το μήνα»·

- *είναι πανταχού παρών*, **α.** αυτός που βρίσκεται παντού: «ο Θεός είναι πανταχού παρών». **β.** αυτός που ανελλιπώς παρευρίσκεται σε όλες τις κοινωνικές ή καλλιτεχνικές εκδηλώσεις ενός τόπου, μιας πόλης: «αυτός ο τύπος είναι γνωστός σε όλους μας, γιατί σε όλα τα εγκαίνια που γίνονται είναι πανταχού παρών». Τις πιο πολλές φορές αυτοί οι άνθρωποι είναι γραφικοί τύποι. Από την προσευχή στον Παράκλητο, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας: *Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχού παρών καί τά πάντα πληρών(...)* ·

- *λέω παρών*, βλ. φρ. *φωνάζω παρών*·

- *οι παρόντες εξαιρούνται*, έκφραση που χρησιμοποιεί ο ομιλητής για την ειρωνική ή ευγενική εξαίρεση παρευρισκόμενου από το σύνολο στο οποίο απευθύνει κάποια κατηγορία: «όλοι κατά καιρούς βάλανε το χεράκι τους για να καταστραφεί αυτός ο άνθρωπος, οι παρόντες εξαιρούνται». Πολλές φορές, μετά το *παρόντες* ακολουθεί το βέβαια·

- *παρών κι αξ(ο)ύριστος!* βλ. λ. [αξ\(ο\)ύριστος](#)·

- *φωνάζω παρών*, *φωνάζω τη λέξη παρών* για να δηλώσω ότι παρευρίσκομαι σε ένα χώρο, στην περίπτωση που κάποιος εκφωνεί το όνομά μου από μια λίστα ονομάτων: «όποιος ακούει τ' όνομά του, θα φωνάζει παρών»·